

Publicerad 2009-02-25 09:10 av claes fredelius

BÄNKEN 17(samling)

MIN LILLA MAMMA

Min lilla mamma berättade ofta
att när lärarinnan skulle läsa upp
hennes uppsats i skolan lät det alltid:
Och så har vi Britta Tysks uppsats
- barnslig som vanligt
Alltså: Min mor var poet!

De sista åren på Hemmet satt
min lilla mamma i rullstol och kunde
inte tala men jag tror ändå hon hörde
vad jag sa
Och hon blev alltid glad åt de apelsiner
jag tog med och som blev små
solar i hennes tysta dagar

Min lilla mamma hade det inte alltid
så lätt när grannfruarna kom hem
med mig i nackskinnet och klagade
över att jag slog deras barn
Hon var så snäll men ibland hotade
hon: När pappa kommer hem så...
(men vi sa ju far och mor i min familj)

Min lilla mamma var vackert rödhårig
med helt underbara fräknar
Och blev väl retad för det
Så är du rödhårig så ligger du bra till
hos mig och är kanske från Irland
Där har jag varit säkert fem gånger!

Min mor är den enda människa jag sett
och smekt över bleka kinden sen
hennes själ vandrat vidare..

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren claes fredelius med Poeter.se id #5627 innehar upphovsrätten